

İSLAM'DA KADININ DEĞERİ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اأَنْدَهُ وَبَلَغَ اأَرْبَعِينَ سَنَةً

(Lokman: 14)

Muhterem Müslümanlar,

İslâm dini, insanı “**varlıkların en şerefli**si” olarak tanımlar. En değerli varlık olarak insan, erkek ve kadın olmak üzere iki farklı cins olarak yaratılmış, her birine muhtelif vasıflar lutfedilmiştir.

Hayatın temel unsuru olarak kadın da, en şerefli varlık olarak dünyadaki yeri almış ve ona bu anlamda büyük değer atfedilmiştir. Kadının, iffetli, vakarlı, haysiyetli ve şerefli bir tarzda yaşamasını, şefkat, merhamet ve hürmetle muamele edilmesini sağlamak hususunda topluma sorumluluk yüklemiştir.

Tarihin çeşitli dönemlerinde birçok zorluklar ve problemlerle yaşayan kadının, bu sıkıntılardan kurtarılması İslâm'ın en önemli hedefi olmuştur

İslâm açısından kadın, aile ocağında temel eğitimi veren ilk öğretmen ve mükemmel bir eğitimcidir. Çocuğun terbiyesi, yetişmesi, her yönden gelişmesi, daha küçük yaşta iken güzel alışkanlıklar kazanması ve faydalı bilgilerle donatılmasında annenin rolü çok büyüktür. Zira, çocuğu asıl yetiştiren ve terbiye eden bizzat annedir.

Eş olarak, anne olarak, kız evladı olarak yanı başımızda bulunan ailemizin bu en önemli fertleri aynı zamanda hayatın zorluklarını paylaştığımız kişilerdir. Kız çocuklarının yok sayıldığı bir dönemde Hz Peygamber (s.a.v), “Kim, (iki veya üç) kız çocuğunu erginlik çağına kadar güzelce yetiştirirse, kıyâmet gününde onunla beraber oluruz” müjdesini vermiştir.

Aziz müminler,

Herkese iyilik etmeyi, herkesin hakkını gözetmeyi emreden İslâm dîni, kişinin özellikle

anne ve babasına karşı iyi davranmasını, haklarına dikkatle riâyet etmesini emretmiştir.

"Ya Rasulellah güzel muameleye en çok hak sahibi olan kimdir?" diye soran sahabiye şöyle cevap verir: "**Annendir, sonra yine annendir, sonra yine annendir, sonra da babandır, sonra da sana yakın olanlardır.**" (Müslim).

Kur'ân-ı Kerîm bu sorumluluğa şöyle dikkatimizi çeker: "**Biz insana, ana ve babasına iyi davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu zorluk üstüne zorlukla taşıdı. Sütten ayrılması da iki yıl sürmüştür. Bana ve ana-babana şükret. Dönüş ancak Bana'dır.**" (Lokman: 14)

Âile içinde çocuk üzerinde en çok hakkı olan ve hizmeti geçen annedir. Evladın doğumundan itibaren ömür boyu sürecek her aşamada en büyük hizmet ve fedakarlık anneye aittir.

Bizler, onların katlandığı zorluk ve fedakârlığın farkında olursak, onlara karşı olan görevimizi ifa etmiş oluruz. Bu farkındalık, onların fedakârlığına güzel muamele ile karşılık vererek gerçekleşir. Bizden maddi bir karşılık beklemediklerini, bunun yerine sevgi, saygı, muhabbet ve bağlılıkla onları hoşnut edebileceğimizi idrak etmeliyiz.

Hz. Peygamber (s.a.v)'in şu uyarısını hiç unutmamalıyız:

“Allah'ın rızası, anne-babanın rızasındadır. Allah'ın öfkesi de anne-babanın öfkesindedir.,,

(Tirmizî, Birr, 3)